

Arrest

nr. 317 633 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 25 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die België is binnengekomen op 24 april 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 25 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 22 januari 2022 in Bulgarije (Eurodac).

1.2. Op 11 mei 2022 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig was, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker 20,8 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,7 jaar.

1.3. Op 25 oktober 2023 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 27 oktober 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 25/04/2022

Overdracht CGVS: 17/08/2022

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 4 juli 2023 van 9u23 tot 12u47, bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocaat, Meester LUYTENS, Linda, was van 9u31 tot het einde van het onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtu origine te zijn. U hangt het soennitische geloof aan. U bent afkomstig van het dorp Toutou behorend tot het district Shirzad, gelegen in de provincie Nangarhar. Toen u 5 à 6 jaar oud was verhuisde u naar de wijk Angor Bagh in Jalalabad. U ging tot de 9de graad naar school en volgde gedurende 3 à 3,5 jaar koranles in de moskee. Samen met uw ouders, uw twee zussen en vier broers woonde u in Angor Bagh.

In 2011 richtte de Amerikaanse kolonel William Johnson een checkpoint (CBS) op in het district van Sherzad, waarvan uw vaders neef M.(...) D.(...) S.(...), commandant werd. Uw vader en paternale oom, M.(...) A.(...), begonnen nadien ook te werken in dat checkpoint. Sinds de creatie van dat checkpoint waren er altijd gevechten met de taliban en elf maanden na de installatie ervan viel het checkpoint in hun handen. Hierna was het niet langer mogelijk voor uw familie om daar te leven en verhuisden jullie naar Jalalabad. M.(...) D.(...) verhuisde naar Kabul en werd daar malik van het dorp Toutou. Na uw verhuis begonnen uw vader en oom te werken voor een andere neef van uw vader, M.(...) A.(...) S.(...), die assistent-directeur was voor de nationale veiligheidsdienst (NDS) in Baghlan provincie. Ze deden dit werk echter in het geheim en uw familie kwam hier pas 2,5 jaar voor de val van de Afghaanse overheid achter toen M.(...) D.(...) werd aangevallen door een bomexplosie. Bij deze aanslag verloor hij een been. Vervolgens werd er een bom geplaatst voor uw huis in Jalalabad, die gelukkig geen gewonden veroorzaakte. Daarna werd een tweede grote bom geplaatst voor uw huis die de ingangsdur van uw huis compleet vernielde en waarbij uw neef S.(...), zoon van M.(...) A.(...), gewond raakte. Even later werd er een derde bom voor uw huis geplaatst, doch deze werd op tijd ontdekt en ontmanteld. Door al deze veiligheidsincidenten kon u niet meer regelmatig naar school gaan.

Niet veel later namen de taliban de controle over het land en twee dagen na de overname werd M.(...) A.(...) S.(...) geëvacueerd naar Londen. De taliban hadden voorts een algemene amnestie afgekondigd voor voormalige overheidsleden, zodat uw vader en oom besloten om vanuit Baghlan naar huis te komen. Op de negende dag na de machtsovername gingen uw oom en vader naar de bazaar in Angor Bagh, maar werden ze door de taliban meegenomen naar het politiestation. Toen ze die avond niet waren teruggekeerd begonnen jullie rond te vragen waar uw vader en oom waren en of iemand hen had gezien. Vervolgens begon u hen te zoeken met de hulp van uw maternale oom, die onder meer navraag deed in het politiestation, waar ze echter niet waren geweest. Daarnaast zochten u en uw oom tevens op twee plaatsen in Jalalabad waar de taliban soms lichamen van vermoorde mensen achterlieten, maar ook daar vonden jullie hen niet. Sindsdien zijn uw vader en uw oom M.(...) A.(...) vermist.

Na een tijdje begonnen de taliban naar uw huis te komen en te vragen naar M.(...) D.(...) en M.(...) A.(...). Ze eisten dat hun wapens en voertuigen die bezit waren van de overheid aan de taliban werden gegeven. Hierna werd beslist dat u en uw moeder, samen met uw broers en zussen verhuisden naar uw maternale oom in M.(...) K.(...) familie en dat de vrouw van uw paternale oom met haar kinderen verhuisde naar haar ouders. Uw maternale oom A.(...) bleef achter in uw huis om te verzekeren dat niemand er zou binnenkomen. De taliban bleven evenwel langskomen op zoek naar de overheidseigendommen van uw paternale verwanten, waarop uw maternale oom met uw moeder sprak, evenals met M.(...) A.(...) die in Londen is. Hierop werd beslist dat u en uw neef S.(...) het land moesten verlaten, omdat jullie de oudste zonen waren en het meest gevaar liepen.

Jullie vertrokken op 26 augustus 2021 uit Afghanistan. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije (waar u op 22/01/2022 een verzoek om internationale bescherming indiende). U reisde nadien verder via Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk. U kwam tot slot in België aan op 24 april 2022. Daags nadien u hier samen met uw neef, H.(...), S.(...) (OV nr.) een verzoek om internationale bescherming in, waarbij u verklaarde minderjarig te zijn.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden meegenomen door de taliban vanwege het werk van uw vader en oom en uw paternale verwanten voor de voormalige overheid.

Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten, allemaal kopieën, voor: uw taskara, taskara's van uw ouders en ooms, NDS-badge M.(...) A.(...), nieuwsartikel over kolonel William Johnson, aanbevelingsbrieven van de Amerikanen voor M.(...) D.(...) en bevestiging van zijn problemen, artikel en foto's van de aanval op D.(...), medisch document over de verwondingen van M.(...) D.(...) na de aanslag, foto van uw vader met M.(...) A.(...) en een met kol. William Johnson, foto's van uw verwanten tijdens hun werk, CBS-werkbadge van uw vader en die van M.(...) D.(...), certificaten van uw Engelse lessen, nieuwsartikel over werk van uw verwanten, werkvergunning voor kledingwinkel van maternale oom A.(...),

een persoonlijke brief van M.(...) A.(...), brief over positie als malik van D.(...), dreigbrief van de taliban aan de inwoners Shirzad, de dreigbrief aan M.(...) D.(...), de Britse verblijfsvergunning van M.(...) A.(...), uw schoolbadge, en een USB-stick met videofragmenten van het derde bomincident.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat aan uw beweerde minderjarigheid geen geloof kan worden gehecht. U verklaarde met name geboren te zijn op [...] januari 2005. Uit een medisch onderzoek van de Dienst Voogdij is gebleken dat u op 28 april 2022 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is. Overwegende dat uit de medische testen is gebleken dat u in april 2022 een leeftijd heeft van minstens 19,1 jaar zijn de in het dossier aangevoerde elementen volgens de Dienst Voogdij en het CGVS niet van die aard om de resultaten van het medisch onderzoek tegen te spreken. Hieruit ontstaat het vermoeden dat u de Belgische asielinstanties hebt willen misleiden met betrekking tot uw leeftijd en dit om eventuele bijkomende bescherming te bekomen op basis van uw beweerde minderjarigheid. Deze vaststelling draagt allerminst bij tot de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

U haalde ten aanzien van het CGVS een vrees voor vervolging aan wegens de vroegere werkzaamheden van uw vaders neef M.(...) A.(...) voor de NDS en de samenwerking van uw vader en paternale oom M.(...) A.(...) met hem, en wegens de samenwerking van uw vader en oom M.(...) A.(...) op het CBS-checkpoint in Shirzad dat onder controle stond van zijn andere neef M.(...) D.(...) (CGVS, p. 5, 14, 15).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalde aan dat uw verwante M.(...) D.(...) in 2011 hoofd werd van een checkpoint in Shirzad dat opgericht met steun van de Amerikanen tegen de taliban. Na een tiental maanden werd het checkpoint overgenomen door de taliban en dienden jullie allemaal te verhuizen naar Jalalabad, waar jullie tot aan de machtsovername bleven wonen. Ongeveer 2,5 jaar voor de machtsovername werd M.(...) D.(...) aangevallen in een bomexplosie en verloor daarbij een been (CGVS, p. 6, 10, 14). Sinds de machtsovername van de taliban zou hij mogelijk in het buitenland zijn, maar u weet niet waar gezien sommigen zeggen dat hij in Pakistan is, anderen in Iran en nog anderen in Tadzjikistan (CGVS, p. 18). Uw andere verwante aan vaders zijde, M.(...) A.(...), was al jaren actief als deputy voor de NDS in Baghlan en werd één dag na de machtsovername naar de luchthaven gebracht en de volgende dag geëvacueerd naar Londen, waar hij sindsdien verblijft (CGVS, p. 7, 14, 15). Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problemen van deze verwanten aan uw vaders zijde plausibel zijn.

Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Wat betreft uw eigen problemen of de problemen (of situatie) van uw naaste familieleden (vader en oom) overtuigen uw verklaringen echter niet (zie infra). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF of medewerker van de Afghaanse overheid is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Het Commissariaat-generaal merkt op dat uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk zijn. U verklaarde dat na uw verhuis naar Jalalabad nadat het checkpoint in Shirzad overgenomen werd door de taliban uw vader en oom M.(...) A.(...), vader van uw neef S.(...), begonnen te werken voor M.(...) A.(...) (CGVS, p. 7, 14). U verklaarde dat uw familie hier evenwel niets van wist tot M.(...) D.(...) voor het eerst werd aangevallen door een bom, circa 2,5 jaar voor de machtsovername (CGVS, p. 14, 16). In het door u neergelegde medisch attest van het ziekenhuis in Kabul staat echter vermeld dat de aanval op uw oom D.(...) plaatsvond op 4 juni 2016, aldus 5 jaar voor de machtsovername. Verder verklaarde u dat er nadien een bom werd geplaatst voor uw huis in Jalalabad, die echter geen gewonden veroorzaakte (CGVS, p. 14). Vervolgens, zo stelde u, werd er opnieuw een grote bom voor uw huis geplaatst, die de toegangsdeur van uw huis vernielde en waarbij uw neef S.(...) gewond raakte aan zijn hoofd (CGVS, p. 16). Gevraagd hoeveel tijd er zat tussen beide explosies, stelde u dat er een lange tijd zat tussen elk incident, maar u niet precies weet hoeveel tijd (CGVS, p. 16). Het is opvallend dat u deze gebeurtenissen niet concreter in de tijd kan situeren of dat u niet beter kan duiden wat het tijdsverloop tussen deze aanslagen was. Op de dag van deze bomexplosie, zo stelde u, waren uw oom en vader allebei naar huis gekomen om hun verlof te spenderen omdat op hetzelfde ogenblik hun baas ook verlof had (CGVS, p. 17, 18). Indien de taliban reeds eerder een bom hadden geplaatst vanwege het werk van uw ooms voor de overheid en jullie verwante D.(...) reeds ernstig hadden verwond in een andere explosie een tijd voordien, is het echter erg bevreemdend dat uw vader en oom hun verlof naar gewoonte thuis zouden komen spenderen, met alle risico's van dien. Verwacht kan worden dat uw oom en vader alles in het werk zouden stellen om zichzelf en de rest van de familie tegen de taliban te beschermen, in plaats van meer risico's te creëren voor de familie. Verder gevraagd welke voorzorgsmaatregelen jullie namen na deze aanval op uw huis, antwoordde u dat jullie niets speciaals deden, maar uw oom sprak met het politiestation in buurt zodat ze meer konden controleren (CGVS, p. 17). Daarnaast kwamen er meer beperkingen voor jullie qua zich buitenshuis begeven, maar meer maatregelen werden er blijkbaar niet genomen, wat merkwaardig is in dit geval, te meer uw vader en oom toch de nodige connecties hadden bij de veiligheidsdiensten. Inzake uw neef verklaarde u bovendien dat de taliban hem niet persoonlijk hadden aangevallen in deze aanslag, maar het huis als doelwit hadden en hij toevallig gewond raakte (CGVS, p. 16). Het blijkt hier dus niet om persoonsgerichte vervolging te gaan ten aanzien van uzelf of uw neef.

Nadien, zo stelde u, bleven uw vader en oom verder doen met hun werk voor de NDS tot aan de machtsovername van augustus 2021 (CGVS, p. 17). U verklaarde dat uw vader en oom na de evacuatie van M.(...) A.(...) richting Londen naar Jalalabad kwamen omdat zij lagere overheidsprofielen hadden en geen andere optie hadden (CGVS, p. 18). Immers geloofden uw vader en oom de berichten omtrent de door de taliban afgekondigde amnestie voor voormalige overheidsmedewerkers. Op de negende dag na de machtsovername gingen uw vader en oom vervolgens naar Angor bazaar om inkopen te doen, zo verklaarde u, waarna ze beiden verdwenen (CGVS, p. 18). Op de vraag of het geen risico was voor hen om buiten te gaan na de machtsovername, zei u vaagweg dat de taliban voordien gedurende acht dagen niet naar uw huis waren gekomen om hen mee te nemen, maar hiertoe wel eens kans zochten (CGVS, p. 18). In de gegeven context is het echter weinig aannemelijk dat uw vader en oom zich plots toch samen buiten zouden hebben begeven gewoon voor het doen van boodschappen, temeer u verklaarde dat de taliban na de machtsovername mensen ontvoerden als ze iemand zagen en hen vermoordden (CGVS, p. 15). Dit is des te ongeloofwaardiger in het geval van uw oom en vader, die de nodige connecties hadden binnen de Afghaanse veiligheidsdiensten en gezien de eerdere aanvallen die waren gepleegd op uw vader en ooms verwanten M.(...) A.(...) en M.(...) D.(...). Er kan maar moeilijk worden aangenomen dat uw vader en oom zo kort na de machtsovername de situatie voldoende veilig achtten dat zij op straat gingen om boodschappen te doen, nu dit even goed kon worden overgelaten aan een minder verdacht of gezocht persoon zoals bijvoorbeeld uw maternale ooms.

Dit werpt ook de nodige twijfels op aangaande hun tewerkstelling bij NDS, gezien men van personeel van deze dienst niet zou verwachten dat zij zich zo zouden laten misleiden door de taliban.

U kon bovendien slechts beperkte verklaringen afleggen omtrent de details van de beweerde ontvoering van uw vader en oom zodat hier de nodige twijfels over rijzen. Zo gaf u aan dat mensen gezien hadden hoe ze beiden in een politiewagen werden meegenomen, maar kon u verder niets vertellen over de omstandigheden van hun verdwijning (CGVS, p. 15). U stelde dat u sindsdien geen nieuws meer heeft over hen en hun lichamen nooit werden gevonden (CGVS, p. 15). Deze oppervlakkige verklaringen bieden evenwel geen duidelijk zicht op wat er met uw vader en oom zou zijn gebeurd. Verwacht kan worden dat u concretere informatie zou kunnen verschaffen over de omstandigheden waarin uw vader en oom zijn meegenomen indien de taliban hiervoor verantwoordelijk zouden zijn. U maakt aldus niet aannemelijk dat uw vader en oom vermist zijn in Afghanistan, waardoor het vermoeden ontstaat dat zij mogelijk nog daar verblijven.

Verder kan u onvoldoende aannemelijk maken dat u en S.(...) als kinderen van jullie vaders dermate een risico lopen op vervolging door de taliban. Nadien, zo verklaarde u, verhuisde u met uw gezin naar het huis van uw maternale oom, die op zijn beurt achterbleef in uw eigen huis om dit te bewaken (CGVS, p. 15, 19). U verklaarde dat de taliban vervolgens herhaaldelijk bij u thuis langskwamen, doch kon niet vertellen hoe vaak

ze dit deden (CGVS, p. 19). U verklaarde dat de taliban aan uw oom A.(...) vragen stelden over D.(...) en M.(...) A.(...) en informatie wilden verzamelen over uw familieleden (CGVS, p. 19). Tevens vroegen ze om alle wapens en andere eigendommen van de vorige overheid aan de taliban te geven. Behalve het stellen van deze vragen aan deze oom, weliswaar op een agressieve manier, kende hij blijkbaar geen andere problemen. U geeft aan dat dit is omdat hij een maternale oom is, echter wijst het gegeven dat ze uw oom verder niets aandeden erop dat ze specifiek alleen de personen zochten die zelf een overheidsfunctie hadden. Hoewel uw maternale oom strikt genomen geen bloedverwant is, behoort hij toch tot de uitgebreidere familie en zou hij eveneens problemen kunnen krijgen door zijn connectie met uw vader en oom. Nadien, zo stelde u, sprak uw oom met uw moeder en uw oom in Londen, die samen beslisten dat u en uw neef het land moesten verlaten omdat de taliban wraak zouden nemen op uw familie (CGVS, p. 15). Gevraagd of de taliban ooit iets deden tegenover u, stelde u evenwel dat u hen nooit rechtstreeks of persoonlijk ontmoette (CGVS, p. 19). Bijkomend gevraagd waarom u dacht dat de taliban u en uw neef zouden vermoorden, antwoordde u dat er niemand anders meer over was behalve u en uw neef en de taliban agressief spraken tegenover uw maternale oom, waardoor uw familie bezorgd was dat ze iets tegen jullie zouden doen (CGVS, p. 20). Indien de taliban u daadwerkelijk persoonlijk viseerden, is het echter opvallend dat zij u nooit zouden hebben benaderd, ofschoon zij u wisten wonen (CGVS, p. 18, 19). Uw vrees dat de taliban jullie zouden meenemen betreft bijgevolg slechts een blote bewering, die niet ondersteund wordt door concrete bewijselementen.

Tot slot verklaarde u ten aanzien van het CGVS dat er na uw vertrek niets gebeurde met uw familie (CGVS, p. 19). U stelde dat uw moeder en ooms vrouw steeds verhuizen van het huis van de ene maternale oom naar de andere om niet achtervolgd te worden (CGVS, p. 19). De rest van uw gezin, zo beweerde u, blijft thuis en er gebeurde niets specifiek met hen (CGVS, p. 19). Indien u daadwerkelijk en actueel een doelwit van de taliban zou zijn geweest kan worden verwacht dat de taliban, van wie uit uw verklaringen blijkt dat ze geweld niet schuwen ten aanzien van burgers en uw woonplaats kenden, u mogelijks via uw familie onder druk zouden proberen te zetten, quod non. Op basis van voorgaande maakt u dan ook niet aannemelijk dat de taliban actueel naar u op zoek zouden zijn in uw herkomstregio.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uw taskara toont hoogstens uw nationaliteit en identiteit aan en deze wordt hier niet betwist door het CGVS. Hetzelfde geldt voor de taskara's waarvan u stelt dat die van uw ouders en ooms zijn. Deze taskara's hebben echter geen betrekking op uw persoonlijk verzoek om internationale bescherming en voegen zodoende niets toe aan uw individuele asielmotieven. De neergelegde certificaten van uw Engelse lessen en uw schoolbadge bevatten verder louter gegevens met betrekking tot uw schoolcarrière, die hier niet ter discussie staat. Hetzelfde geldt voor wat betreft de certificaten aangaande het werk van uw ooms, de brief over de positie van D.(...) als malik, de winkelvergunning van uw oom A.(...) en de werkbades van uw oom en vader. Deze documenten bevatten slechts persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot de professionele carrière van uw vader en ooms, die hier op zich niet ter discussie staan (zie supra). Voor wat betreft de verblijfsvergunning en de Engelstalige brief vanwege M.(...) A.(...) merkt het CGVS op dat zijn verblijfplaats in Londen in se niet ter discussie staat, doch dat de brief in kwestie een gesolliciteerd document betreft dat op vraag werd opgesteld, zodat hier weinig objectieve bewijswaarde aan kan worden toegekend.

Ook het medisch attest inzake de verwondingen van D.(...) en het nieuwsartikel over uw ooms job kunnen geenszins afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging in uw hoofde. De dreigbrieven van de taliban kunnen evenmin overtuigen. Dergelijke brieven kunnen vooreerst door eender wie zijn opgesteld. U kon bovendien niet vertellen op welke manier die dreigbrieven werden afgeleverd en wie deze in ontvangst nam (CGVS, p. 13). Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Verder legde u een reeks foto's neer van uw ooms tijdens hun werk en van de aanval op D.(...) doch hieromtrent dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's maar weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. U legde voorts een USB-stick neer waarop videofragmenten te zien zijn over de derde bom die voor uw voordeur was geplaatst en onschadelijk werd gemaakt. Ook hieruit kan echter geen bewijs worden afgeleid van uw vrees voor vervolging. U kan immers niet aannemelijk maken dat de toegangspoort in de filmpjes effectief die van uw huis is en dat het effectief een bom betreft die voor uw deur werd geplaatst. Door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden kunnen deze video's evenmin een garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Het door u neergelegde artikel aangaande de persoon William Johnson tenslotte, heeft geen betrekking op uw persoonlijke asielmotieven.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update_1_July_31_October_2022.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsverovering door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en

opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde

van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die

pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Tot slot merkt het CGVS op dat in hoofde van uw neef S.(...) H.(...) (OV n° (...)) die zich op dezelfde asielmotieven baseert, eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat de resultaten van de leeftijdtest niet feilloos zijn. Ook is er slechts een verschil van één jaar en acht maanden tussen de resultaten van de leeftijdtest en de verklaarde leeftijd, wat op zich zeker niet excessief is. Bovendien wordt verzoekers leeftijd gestaafd door zijn persoonlijke taskara en zijn schoolcurriculum in Afghanistan. Het is algemeen bekend dat de wijze waarop de leeftijd in de taskara wordt vastgesteld, wat meestal op een later tijdstip is dan op de geboorte, niet onfeilbaar is. Dit heeft niets te maken met de intentionaliteit om bedrog te plegen.

De bestreden beslissing neemt voor waar aan dat verzoekers naaste familieleden hoge overheidsfuncties hebben uitgeoefend en dat ook zijn vader en paternale oom (vader van S.) werkzaam zijn geweest voor de overheid en de NDS. Verzoeker meent dat ook al enerzijds niet absoluut kan worden vastgesteld dat familieleden altijd gevisieerd worden, het toch eerder wel waar is dan niet waar. Het feit dat we te maken hebben met een willekeurig regime en een gebrek aan een rechtsstaat, maakt het alleen maar riskanter zodat elk risico daardoor ook hoger is. De bestreden beslissing gaat voorbij aan het veelal collectieve karakter van represailles en wraakoperaties na een machtswissel. Families worden immers in hun geheel als overheidsgezind bestempeld, en bovendien is de plaats van de oudste zoon in de Pashtoun cultuur de drager van zijn vaders erfenis. Verder moet de vrees niet enkel gebaseerd worden op het verleden, maar moet deze gericht zijn op een situatie zoals deze zich kan voordoen in geval van terugkeer, en meer bepaald rekening houdend met het feit dat verzoeker en zijn neef nog jongens waren, maar nu als mannen zullen terugkeren en in de maatschappij moeten kunnen handelen. Bovendien was en is er *in casu* sprake van een situatie waarin de overheid op zoek was naar “*wapens en voertuigen*” en de familie dus lastigviel.

Ook met de door de leeftijdtest vastgestelde leeftijd was verzoeker nog maar net 18 jaar oud bij de machtsvername in Afghanistan (en wellicht jonger). Zijn neef was sowieso nog jonger en was 15,5 jaar bij de machtsvername. Bovendien heeft hij problemen sinds hij het slachtoffer was van de bomaanslag op het huis en kon hij aan hem dus ook zeker niets vragen. In deze context is het niet vreemd dat zij de incidenten, waarvan wel documenten en foto's werden neergelegd, niet zomaar correct in de tijd, jaren voor de machtsvername, konden situeren. Zij waren destijds kinderen en zij werden hoe dan ook buiten het werk van de ouderen gelaten. Na telefonisch contact met oom M. A. in Londen bevestigt verzoeker dat de eerste bomexplosie volgens deze laatste in de tweede of derde maand van 2020 voorviel. De tweede explosie gebeurde in de achtste of negende maand van 2020 en de derde poging begin 2021.

Dat de vader en oom naar Jalalabad op verlof kwamen is bovendien vrij normaal. De vraag is naar waar zij dan hadden moeten komen, indien niet in de stad, wetende dat het huis veiligheidscamera's had, dat het vlakbij het tweede politiestation lag en dat er zeker gecommuniceerd werd met het veiligheidspersoneel via de oom. Het was niet honderd procent uitgesloten dat er een incident kon gebeuren.

Verzoeker bevestigt dat zijn vader en paternale oom lagere overheidsprofielen hadden dan M. A., en dat zij al vanuit Baghlan, dat al vroeger gevallen was, richting huiswaarts kwamen terwijl M.A. naar zijn huis in Kaboel ging en vandaar geëvacueerd kon worden. Verzoeker kan niet weten wat zijn vader en oom dachten of planden, maar ze deden wel documenten verdwijnen en ze gingen op de negende dag na de machtsovername naar buiten. Uiteraard zouden ze niet de ware reden hebben gezegd en wellicht een smoes hebben gegeven dat ze boodschappen gingen doen. Verzoeker heeft het op die manier verwoord, maar stelt daarbij dat de ouderen sowieso nooit iets zouden zeggen waardoor hun kinderen ongerust zouden worden. Dit wordt allemaal niet in overweging genomen en alle verklaringen worden in de letterlijke zin genomen.

Verzoeker stelt dat hij wel degelijk concrete en materiële elementen heeft gegeven omtrent de ontvoering en de zoektocht, maar uiteraard kan er i.v.m. vermiste personen weinig informatie worden gegeven, zoniet zouden ze vermist zijn of blijven. Aangezien ze het laatst door de winkeliers in de bazaar zijn gespot terwijl ze werden meegenomen door een voertuig van de Taliban, kan men dit wel als concrete informatie kwalificeren, temeer daar hij bovendien ook nog enige informatie heeft toegevoegd i.v.m. de zoektocht door oom A.

Verzoekers familie kwam hoe dan ook in het verleden al in het vizier van de Taliban, zonder dat verzoeker individueel geïdendeerd werd. De bestreden beslissing houdt onvoldoende rekening met het feit dat verzoeker destijds nog zeer jong was. De bestreden beslissing houdt geen rekening met het feit dat verzoeker kort na de machtsovername al is vertrokken, en ten tweede met het feit dat er in geval van terugkeer moet nagedacht worden over het eventuele risico. Verzoekers moeder is min of meer ondergedoken en leeft onder de hoede van haar familie. Verzoeker is als zoon van zijn vader niet diegene die zich daar kan blijven verstoppen. Bovendien is hij de rechtstreekse en oudste bloedverwant van zijn vader en kan zijn status dus niet worden vergeleken met de maternale bloedlijn/familie, waar de mannen zakenmensen zijn. De bestreden beslissing kan niet voorhouden dat zij dit ernstig neemt in het licht van de geldende wraakcultuur, de wetteloosheid en het ontbreken van de rechtstaat.

Verzoeker vindt de beoordeling van de stukken niet ernstig. Hij vraagt de Raad om deze opnieuw op autonome wijze te onderzoeken en tot een logische conclusie te komen. De professionele carrière van zovele naaste familieleden wordt niet in twijfel getrokken. M. A. bevindt zich in Londen, maar ook daar worden geen gevolgen aan verbonden inzake het risico voor verzoeker. Verzoeker wil hier verwijzen naar de regels inzake de bewijslast en de samenwerkingsplicht die gelden in het kader van de nood aan bescherming en het feit dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad, de opdracht hebben om de ongelooftwaardigheid van een asielrelaas te bewijzen, maar wel degelijk alle feitelijke en juridische elementen dienen te verzamelen en met kennis van zaken te oordelen of er daadwerkelijk nood is aan internationale bescherming.

Verzoeker wijst op de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan en citeert uit landeninformatie hieromtrent. Verder verwijst hij naar de mogelijke schendingen van de meest fundamentele mensenrechten zoals het recht op leven, het verbod op onmenselijke en vernederende behandelingen, en/of foltering en minstens enkele zeer fundamentele mensenrechten en een minimum aan veiligheid.

Verzoeker verwijst naar de richtlijnen van UNHCR van 9 februari 2022 waar deze uit voorzorg en voorzichtigheid formuleert dat de situatie te onvoorspelbaar is om met zekerheid te kunnen vaststellen dat iemand geen internationale bescherming nodig heeft.

Verzoeker werkt al geruime tijd bij de firma Katoennatie te Gent. Verzoeker stelt dat hij in geval van terugkeer als afvallige gezien kan worden. Hij zal opgemerkt worden, negatief gepercipieerd worden, temeer hij daar sowieso al een verwesterde opvoeding kreeg in Afghanistan, waar hij Engels leerde en in de grote stad opgroeide. Door zijn lange reisweg en verblijf in België heeft hij bovendien een persoonlijke ontwikkeling doorgemaakt die hem moreel, religieus, maatschappelijk en qua mens- en maatschappijvisie mijlenver verwijderd heeft van het kader zoals dat door het *de facto* Talibanregime wordt ingericht.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift een foto van verzoeker in zijn huis, voor de bewakingscamera's (stuk 3).

3.1.3. In een aanvullende nota van 30 september 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments" van 4 november 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;

- het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport "*Country Guidance : Afghanistan*" van mei 2024;
- het EUAA-rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024.

3.1.4. In een aanvullende nota van 3 oktober 2024 brengt verzoeker de volgende stukken ter kennis:

- arbeidscontract (stuk 1);
- brief werkgever (stuk 2);
- bewijs inburgeringslessen (stuk 3);
- inschrijving lessen Nederlands (stuk 4);
- immatriculatie-atteest (stuk 5).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een reserme aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast.

Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek bleek dat verzoeker 20,8 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,7 jaar, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid en doet afbreuk aan de bewijswaarde van de door hem voorgelegde

taskara. De Raad wijst op de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat aan uw beweerde minderjarigheid geen geloof kan worden gehecht. U verklaarde met name geboren te zijn op [...] januari 2005. Uit een medisch onderzoek van de Dienst Voogdij is gebleken dat u op 28 april 2022 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar een goede schatting is. Overwegende dat uit de medische testen is gebleken dat u in april 2022 een leeftijd heeft van minstens 19,1 jaar zijn de in het dossier aangevoerde elementen volgens de Dienst Voogdij en het CGVS niet van die aard om de resultaten van het medisch onderzoek tegen te spreken. Hieruit ontstaat het vermoeden dat u de Belgische asielinstanties hebt willen misleiden met betrekking tot uw leeftijd en dit om eventuele bijkomende bescherming te bekomen op basis van uw beweerde minderjarigheid. Deze vaststelling draagt allerminst bij tot de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.”

Verzoeker kan gevolgd worden dat de werkzaamheden van zijn vader en zijn andere familieleden voor de Afghaanse autoriteiten niet worden betwist, maar de Raad treedt de commissaris-generaal bij dat louter verzoekers profiel als familielid van personen werkzaam bij de Afghaanse autoriteiten niet kan volstaan om aan te tonen dat hij bij zijn terugkeer naar Afghanistan zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken, *quod non*. Naast de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de problemen die verzoeker ertoe hebben genoopt Afghanistan te verlaten, haalt verzoeker geen concrete, recente, geloofwaardig en ernstige, aan zijn profiel van familielid van personen werkzaam bij de Afghaanse autoriteiten gelinkte problemen aan.

Verzoeker voert, ter minimalisering van de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over de bomexplosies aan dat hij destijds nog maar een kind was, waardoor hij deze niet correct in de tijd kan situeren. De Raad is echter van oordeel dat van verzoeker, die verklaart vervolgd te worden door de taliban en daarom in België internationale bescherming vraagt, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Dit temeer verzoeker reeds meerderjarig was ten tijde van zijn vlucht uit Afghanistan. Aldus is het geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij zijn problemen met de taliban enigszins in de tijd kan situeren, minstens dat hij hierover coherente verklaringen kan afleggen.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de bestreden beslissing integraal bij in de volgende correcte en pertinente motieven:

“U haalde ten aanzien van het CGVS een vrees voor vervolging aan wegens de vroegere werkzaamheden van uw vaders neef M.(...) A.(...) voor de NDS en de samenwerking van uw vader en paternale oom M.(...) A.(...) met hem, en wegens de samenwerking van uw vader en oom M.(...) A.(...) op het CBS-checkpoint in Shirzad dat onder controle stond van zijn andere neef M.(...) D.(...) (CGVS, p. 5, 14, 15).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalde aan dat uw verwante M.(...) D.(...) in 2011 hoofd werd van een checkpoint in Shirzad dat opgericht met steun van de Amerikanen tegen de taliban. Na een tiental maanden werd het checkpoint overgenomen door de taliban en dienden jullie allemaal te verhuizen naar Jalalabad, waar jullie tot aan de machtsovername bleven wonen. Ongeveer 2,5 jaar voor de machtsovername werd M.(...) D.(...) aangevallen in een bomexplosie en verloor daarbij een been (CGVS, p. 6, 10, 14). Sinds de machtsovername van de taliban zou hij mogelijk in het buitenland zijn, maar u weet niet waar gezien sommigen zeggen dat hij in Pakistan is, anderen in Iran en nog anderen in Tadzjikistan (CGVS, p. 18). Uw andere verwante aan vaders zijde, M.(...) A.(...), was al jaren actief als deputy voor de NDS in Baghlan en werd één dag na de machtsovername naar de luchthaven gebracht en de volgende dag geëvacueerd naar Londen, waar hij sindsdien verblijft (CGVS, p. 7, 14, 15). Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problemen van deze verwanten aan uw vaders zijde plausibel zijn.

Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Wat betreft uw eigen problemen of de problemen (of situatie) van uw

naaste familieleden (vader en oom) overtuigen uw verklaringen echter niet (zie infra). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF of medewerker van de Afghaanse overheid is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Het Commissariaat-generaal merkt op dat uw verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen met de taliban niet aannemelijk zijn. U verklaarde dat na uw verhuis naar Jalalabad nadat het checkpoint in Shirzad overgenomen werd door de taliban uw vader en oom M.(...) A.(...), vader van uw neef S.(...), begonnen te werken voor M.(...) A.(...) (CGVS, p. 7, 14). U verklaarde dat uw familie hier evenwel niets van wist tot M.(...) D.(...) voor het eerst werd aangevallen door een bom, circa 2,5 jaar voor de machtsovername (CGVS, p. 14, 16). In het door u neergelegde medisch attest van het ziekenhuis in Kabul staat echter vermeld dat de aanval op uw oom D.(...) plaatsvond op 4 juni 2016, aldus 5 jaar voor de machtsovername. Verder verklaarde u dat er nadien een bom werd geplaatst voor uw huis in Jalalabad, die echter geen gewonden veroorzaakte (CGVS, p. 14). Vervolgens, zo stelde u, werd er opnieuw een grote bom voor uw huis geplaatst, die de toegangsdeur van uw huis vernielde en waarbij uw neef S.(...) gewond raakte aan zijn hoofd (CGVS, p. 16). Gevraagd hoeveel tijd er zat tussen beide explosies, stelde u dat er een lange tijd zat tussen elk incident, maar u niet precies weet hoeveel tijd (CGVS, p. 16). Het is opvallend dat u deze gebeurtenissen niet concreter in de tijd kan situeren of dat u niet beter kan duiden wat het tijdsverloop tussen deze aanslagen was. Op de dag van deze bomexplosie, zo stelde u, waren uw oom en vader allebei naar huis gekomen om hun verlof te spenderen omdat op hetzelfde ogenblik hun baas ook verlof had (CGVS, p. 17, 18). Indien de taliban reeds eerder een bom hadden geplaatst vanwege het werk van uw ooms voor de overheid en jullie verwante D.(...) reeds ernstig hadden verwond in een andere explosie een tijd voordien, is het echter erg bevreemdend dat uw vader en oom hun verlof naar gewoonte thuis zouden komen spenderen, met alle risico's van dien. Verwacht kan worden dat uw oom en vader alles in het werk zouden stellen om zichzelf en de rest van de familie tegen de taliban te beschermen, in plaats van meer risico's te creëren voor de familie. Verder gevraagd welke voorzorgsmaatregelen jullie namen na deze aanval op uw huis, antwoordde u dat jullie niets speciaals deden, maar uw oom sprak met het politiestation in buurt zodat ze meer konden controleren (CGVS, p. 17). Daarnaast kwamen er meer beperkingen voor jullie qua zich buitenshuis begeven, maar meer maatregelen werden er blijkbaar niet genomen, wat merkwaardig is in dit geval, te meer uw vader en oom toch de nodige connecties hadden bij de veiligheidsdiensten. Inzake uw neef verklaarde u bovendien dat de taliban hem niet persoonlijk hadden aangevallen in deze aanslag, maar het huis als doelwit hadden en hij toevallig gewond raakte (CGVS, p. 16). Het blijkt hier dus niet om persoonsgerichte vervolging te gaan ten aanzien van uzelf of uw neef.

Nadien, zo stelde u, bleven uw vader en oom verder doen met hun werk voor de NDS tot aan de machtsovername van augustus 2021 (CGVS, p. 17). U verklaarde dat uw vader en oom na de evacuatie van M.(...) A.(...) richting Londen naar Jalalabad kwamen omdat zij lagere overheidsprofielen hadden en geen andere optie hadden (CGVS, p. 18). Immers geloofden uw vader en oom de berichten omtrent de door de taliban afgekondigde amnestie voor voormalige overheidsmedewerkers. Op de negende dag na de machtsovername gingen uw vader en oom vervolgens naar Angor bazaar om inkopen te doen, zo verklaarde u, waarna ze beiden verdwenen (CGVS, p. 18). Op de vraag of het geen risico was voor hen om buiten te gaan na de machtsovername, zei u vaagweg dat de taliban voordien gedurende acht dagen niet naar uw huis waren gekomen om hen mee te nemen, maar hiertoe wel eens kans zochten (CGVS, p. 18). In de gegeven context is het echter weinig aannemelijk dat uw vader en oom zich plots toch samen buiten zouden hebben begeven gewoon voor het doen van boodschappen, temeer u verklaarde dat de taliban na de machtsovername mensen ontvoerden als ze iemand zagen en hen vermoordden (CGVS, p. 15). Dit is des te ongeloofwaardiger in het geval van uw oom en vader, die de nodige connecties hadden binnen de Afghaanse veiligheidsdiensten en gezien de eerdere aanvallen die waren gepleegd op uw vader en ooms verwanten M.(...) A.(...) en M.(...) D.(...). Er kan maar moeilijk worden aangenomen dat uw vader en oom zo kort na de machtsovername de situatie voldoende veilig achtten dat zij op straat gingen om boodschappen te doen, nu dit even goed kon worden overgelaten aan een minder verdacht of gezocht persoon zoals bijvoorbeeld uw maternale ooms. Dit werpt ook de nodige twijfels op aangaande hun tewerkstelling bij NDS, gezien men van personeel van deze dienst niet zou verwachten dat zij zich zo zouden laten misleiden door de taliban.

U kon bovendien slechts beperkte verklaringen afleggen omtrent de details van de beweerde ontvoering van uw vader en oom zodat hier de nodige twijfels over rijzen. Zo gaf u aan dat mensen gezien hadden hoe ze beiden in een politiewagen werden meegenomen, maar kon u verder niets vertellen over de omstandigheden van hun verdwijning (CGVS, p. 15). U stelde dat u sindsdien geen nieuws meer heeft over hen en hun lichamen nooit werden gevonden (CGVS, p. 15). Deze oppervlakkige verklaringen bieden evenwel geen duidelijk zicht op wat er met uw vader en oom zou zijn gebeurd. Verwacht kan worden dat u concretere informatie zou kunnen verschaffen over de omstandigheden waarin uw vader en oom zijn meegenomen indien de taliban hiervoor verantwoordelijk zouden zijn. U maakt aldus niet aannemelijk dat uw vader en oom vermist zijn in Afghanistan, waardoor het vermoeden ontstaat dat zij mogelijk nog daar verblijven.

Verder kan u onvoldoende aannemelijk maken dat u en S.(...) als kinderen van jullie vaders dermate een risico lopen op vervolging door de taliban. Nadien, zo verklaarde u, verhuisde u met uw gezin naar het huis van uw maternale oom, die op zijn beurt achterbleef in uw eigen huis om dit te bewaken (CGVS, p. 15, 19). U verklaarde dat de taliban vervolgens herhaaldelijk bij u thuis langskwamen, doch kon niet vertellen hoe vaak ze dit deden (CGVS, p. 19). U verklaarde dat de taliban aan uw oom A.(...) vragen stelden over D.(...) en

M.(...) A.(...) en informatie wilden verzamelen over uw familieleden (CGVS, p. 19). Tevens vroegen ze om alle wapens en andere eigendommen van de vorige overheid aan de taliban te geven. Behalve het stellen van deze vragen aan deze oom, weliswaar op een agressieve manier, kende hij blijkbaar geen andere problemen. U geeft aan dat dit is omdat hij een maternale oom is, echter wijst het gegeven dat ze uw oom verder niets aandeden erop dat ze specifiek alleen de personen zochten die zelf een overheidsfunctie hadden. Hoewel uw maternale oom strikt genomen geen bloedverwant is, behoort hij toch tot de uitgebreidere familie en zou hij eveneens problemen kunnen krijgen door zijn connectie met uw vader en oom. Nadien, zo stelde u, sprak uw oom met uw moeder en uw oom in Londen, die samen beslisten dat u en uw neef het land moesten verlaten omdat de taliban wraak zouden nemen op uw familie (CGVS, p. 15). Gevraagd of de taliban ooit iets deden tegenover u, stelde u evenwel dat u hen nooit rechtstreeks of persoonlijk ontmoette (CGVS, p. 19). Bijkomend gevraagd waarom u dacht dat de taliban u en uw neef zouden vermoorden, antwoordde u dat er niemand anders meer over was behalve u en uw neef en de taliban agressief spraken tegenover uw maternale oom, waardoor uw familie bezorgd was dat ze iets tegen jullie zouden doen (CGVS, p. 20). Indien de taliban u daadwerkelijk persoonlijk viseerden, is het echter opvallend dat zij u nooit zouden hebben benaderd, ofschoon zij u wisten wonen (CGVS, p. 18, 19). Uw vrees dat de taliban jullie zouden meenemen betreft bijgevolg slechts een blote bewering, die niet ondersteund wordt door concrete bewijselementen.

Tot slot verklaarde u ten aanzien van het CGVS dat er na uw vertrek niets gebeurde met uw familie (CGVS, p. 19). U stelde dat uw moeder en ooms vrouw steeds verhuizen van het huis van de ene maternale oom naar de andere om niet achtervolgd te worden (CGVS, p. 19). De rest van uw gezin, zo beweerde u, blijft thuis en er gebeurde niets specifiek met hen (CGVS, p. 19). Indien u daadwerkelijk en actueel een doelwit van de taliban zou zijn geweest kan worden verwacht dat de taliban, van wie uit uw verklaringen blijkt dat ze geweld niet schuwen ten aanzien van burgers en uw woonplaats kenden, u mogelijks via uw familie onder druk zouden proberen te zetten, quod non. Op basis van voorgaande maakt u dan ook niet aannemelijk dat de taliban actueel naar u op zoek zouden zijn in uw herkomstregio."

De door de verzoeker neergelegde foto's kunnen geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen.

Waar verzoeker verwijst naar de problemen die hij als terugkeerder naar Afghanistan zou lopen wegens verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk.

De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 e.v.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22 en 24-25). Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen.

Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘hudud’- en ‘qisas’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27). In het bijzonder wat ‘zina’ betreft – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘Zina’ is één van de ‘hudud’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘zina’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘hudud’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

UNAMA rapporteerde dat publieke lijfstraffen blijven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ('Ministry of Communications and Information Technology') wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met 'immorele inhoud' te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022).

Wat personen die Afghanistan verlieten betreft, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan.

De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de 'geloofsethiek en denkwijze' van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51).

Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet

veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *"Afghanistan – taliban's impact on the population"*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als 'verwesterd' worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als 'verraders' of 'ongelovigen'. De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 100).

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade.

Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023 en EUAA *"COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related and humanitarian developments"* van 2 februari 2024, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen '*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*', dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die '*verwesterd*' zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de

tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” mei 2024, p. 52-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In casu stelt verzoeker dat hij al geruime tijd werkt bij de firma Katoennatie in Gent. Verzoeker stelt dat hij in geval van terugkeer als afvallige gezien kan worden. Hij zal opgemerkt worden, negatief gepercipieerd worden, temeer hij daar sowieso al een verwesterde opvoeding kreeg in Afghanistan, waar hij Engels leerde en in de grote stad opgroeide. Door zijn lange reisweg en verblijf in België heeft hij bovendien een persoonlijke ontwikkeling doorgemaakt die hem moreel, religieus, maatschappelijk en qua mens-en maatschappijvisie mijlenver verwijderd heeft van het kader zoals dat door het *de facto* Talibanregime wordt ingericht. In zijn aanvullende nota legt hij een arbeidscontract neer, een brief van zijn werknemer, bewijs van inburgeringslessen, een inschrijving voor Nederlandse lessen en een immatriculatie-attest neer.

Uit voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad wijst erop dat verzoeker slechts sinds april 2022 in België heeft verbleven in het kader van de procedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij.

Verzoeker spreekt ook nog steeds Pashtou, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4), alsook Dari, en hij is nog steeds moslim.

Het feit dat hij hier heeft gewerkt en wenst aan te tonen dat hij geïntegreerd is, is onvoldoende om een verwestering in zijn hoofde aan te tonen. Daarnaast heeft verzoeker nog een netwerk in Afghanistan en heeft hij hier nog contact mee.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Waar verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van ‘gedeelde bewijslast’ is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP